

Stand til at erhverve Indtægter ad privat Vej, saaledes som her foreslaas, er Lønningerne lige knappe nok.

Der er endnu en Sag, jeg vil henstille til Overvejelse. Det er Spørgsmaalet om, hvorledes man skal praktisere den Bestemmelse, som er overført fra Benloven, nemlig Bestemmelsen i § 20, andet Stykke, som jeg maaske med den højtærede Formands Tilladelse maa opløse. Der staar i sidste Punktum: „Til Overtagelse af anden indtægtgivende, fast Virksomhed udenfor deres egentlige Embede kræves Tilladelse ved kgl. Resolution.“ Jeg udtalte allerede ved Finanslovens Behandling, at jeg finder denne Bestemmelse uheldig, thi dette, at der for en Dommer eller Politimester skal erhverves kongelig Resolution til Indtrædelse i en saadan Virksomhed, vil faktisk sige, at Ministeren skal til Kongen indstille en saadan Tilladelse. Det kan ikke undgaas, at der derved kommer en Afhængighed for Dommeren eller Politimesteren, hvilket Forhold man i øvrigt er gaaet helt bort fra. Da det er Hensigten at fastholde dette, opstaar det Spørgsmaal, om man kan komme udenom dette, naar man ikke vil forhindre disse Embedsmænd — hvad man ikke vil og heller ikke bør — i at have en saadan indtægtgivende Virksomhed. Jeg mener, at man kunde komme udenom det derved, at man stillede de 5 Retsformænd saaledes, at det var dem forbudt at overtage nogen indtægtgivende Stilling udenfor Embedet og lod dem være de afgørende i Spørgsmaalet om, hvorvidt en Dommer eller Politimester kan overtage en saadan Stilling. Der er ingen Tvivl om, at man da fuldstændig vilde opnaa, hvad man tilstræber, og det er, som sagt, en Maade, hvorpaa man kan opretholde den fuldstændige Uafhængighed for disse Embedsmænd af Administrationen, som er tilsigtet.

Her har jeg afsluttet de Bemærkninger, jeg finder Anledning til at gøre nu om de forelagte Lovforslag, og jeg vil da kort resumere dem derhen, at jeg anser disse Lovforslag, for saa vidt det er muligt at holde dem nogenlunde indenfor den angivne finansielle Ramme, for at være en saa væsentlig Forbedring af, hvad der tidligere har foreligget for os, at vi maa se paa dem med en vis Sympati. Vi erkender, at disse Lovforslag medfører Goder, men vi er ogsaa paa det rene med, at Goderne for en væsentlig Del vil blive paa Papiret. Ogsaa dette maa man imidlertid tage Hensyn til, det er ikke noget

uvigtigt Punkt. Naar Spørgsmaalet er, hvorvidt den nye Retsplejeordning vil give et mindre Antal og mindre betydende Antal Retsvildfarelser, end der er forekommet ved den gamle Retsplejelov, tør vistnok ingen i saa Henseende give nogen som helst Garanti, men en saadan kræves heller ikke.

Til Slutning skal jeg sige, at ved Stillingen til Nævninger er der en Kløft mellem mit Parti og andre ærede Medlemmer, og jeg forstaar ikke, at man samtidig med, at man vil indføre de størst mulige Garantier for Rettens forsvarlige Haandhævelse og stille Domstolene saaledes, at Respekten for den Gerning, de udøver, kan blive saa stor som muligt i Befolkningen, vil indføre et Led i Retsplejen som Nævningeinstitutionen, hvis hele Virksomhed umuligt kan bidrage til at forbedre Retsplejen og hæve Retsbevidstheden i Befolkningen, tværtimod i mange Tilfælde kun er skikket til — naar man vil holde sig til, hvad der foregaar i Udlandet — at nedbryde Respekten for Domstolene.

Jessen: Det er ikke mange Bemærkninger, jeg har at gøre til de foreliggende Lovforslag, efter at vor Ordfører har talt, men enkelte Udtalelser ønsker jeg dog at fremkomme med. Jeg finder ikke Anledning til en Omtale eller Imødegaaelse af, hvad det ærede Medlem fra Gudme (Emil Petersen) eller det ærede Medlem, der sidst talte (Ellinger), har udtalt, skønt jeg vel kunde have Lyst dertil, men jeg har den Opfattelse, at Sagen nu er saa gennemdebatteret, at en udførlig Debat om Enkeltheder i Hovedlovforslaget ikke vil fremme dets Gennemførelse. Diskussionen om Enkeltheder maa nu være forbi, man bør have eller tilegne sig en Følelse af, at vi nu skal gaa til Gennemførelsen af en Reform af vor Retspleje, selv om hvert enkelt Medlem kan have sin særlige Mening om forskellige Enkeltheder. Vi maa være paa det rene med, at hver især ikke kan faa alt saaledes, som han netop ønsker det og tror; det er bedst. Lovforslaget om Rettens Pleje har sikkert Udset sig til at samle et saa stort Stemmetal om sig, at det kan blive ført igennem.

Man kan selvfølgelig altid strides om, hvorvidt de fremsatte Lovforslag netop har truffet det rette paa dette eller hint Punkt. Der er f. Eks. gjort Indvendinger imod Jurisdiktionsinddelingen, og det er muligt, at man ikke der paa alle Punkter har truffet det rette, men det er af den Slags Ting, man kan tale om i Udvalget.